

Dernæst er der indført den Ændring, at Udgifterne til Eftersynet i Kommunen paalægges den paagældende Kommunekasse. Det drejer sig her om meget ringe Beløb, og man kunde for saa vidt sige, at det var ret ligegyldigt, om Kreaturerne eller Kommunen skulde afholde disse Udgifter; men selv om det kun er nogle faa Øre i hvert enkelt Tilfælde, virker det lidt irriterende paa en Landmand, der har efterkommet Lovens Bestemmelser, at han alligevel bagefter skal betale, selv om det kun er et ringe Beløb, for, at denne hans Efterkommelse af en Lovs Bestemmelser kan blive kontrolleret. Noget helt andet er det jo, hvis den paagældende Landmand ikke har opfyldt Lovens Bestemmelser og der da ved Kommunens Foranstaltning maa foretages en Udryddelse; det er da rimeligt, at vedkommende efterladende Landmand betaler, hvad en saadan Udryddelse koster. Lovforslaget gaar da ud paa, at den meget ringe Udgift, som i økonomisk Henseende saa at sige ingen Rolle spiller, ved selve Eftersynet afholdes af Kommunens Kasse, medens Udryddelsen, hvor den maa foregaa ved Kommunens Foranstaltning, betales af den Kreaturholder, der har forsømt selv at foretage Udryddelsen.

I Forbindelse dermed skal jeg nævne, at det her foreslaas, at Udgifterne ved Avertering om Lovens Gennemførelse afholdes af Landbrugsministeriet. Straks da Loven skulde bringes til Udførelse i Foraaret, fik Ministeriet fra Amterne Spørgsmaal om, hvem der skulde afholde Udgifterne til de Meddelelser, der maatte indrykkes i Bladene Landet over, for at Befolkningen kunde blive gjort opmærksom paa denne Lovs Indhold. Ministeriet fandt, at det vilde være urimeligt at paabyrde Amterne disse Udgifter, og vi har, i Forventning om, at Rigsdagen vilde bevilge disse Beløb, givet Amterne Tilsagn om, at Ministeriet dækker disse Averteringsudgifter, der i øvrigt ikke er særlig betydelige. For at opnaa den i saa Henseende fornødne Hjælp er der indsat en Ændring i dette Lovforslag.

Endvidere skal jeg nævne, at der er indført en Bestemmelse om, at Ministeriet skal være bemyndiget til at udbetale Erstatning i saadanne Tilfælde, hvor et Kreatur afgaar ved Døden paa Grund af den Behandling, som Oksebremsens Udryddelse medfører. Noget saadant er nemlig indtraadt i nogle ganske faa Tilfælde, jeg tror 5—6, og vi har fra Ministeriets Side været af den Opfattelse, at naar en Lov direkte foraarsager et Tab for den enkelte — det kan jo i visse Tilfælde være et føleligt Tab —

er det rimeligt, at Ministeriet dækker Tabet. I Overensstemmelse med denne Anskuelse foreslaas det, at saafremt et Dyr paaviseligt er død som Følge af den foretagne Behandling til Oksebremselarvens Udryddelse, uden at den paagældende Ejer selv er Skyld deri, skal Ministeriet være berettiget til at betale Erstatning i Overensstemmelse med de Regler, der gælder ved Nedslagning af Husdyr til Forebyggelse af smitsomme Sygdomme.

Endelig er der indført den Ændring i Sammenligning med den nugældende Lov, at Udryddelseskampen fortsættes ogsaa i 1925. Den Lov, der blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling, gjaldt kun for 2 Aar, nemlig 1923 og 1924. Under Hensyn til, at den blev sent vedtaget sidste Aar og derfor neppe er blevet helt gennemført — der findes Oplysninger herom i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget —, og under Hensyn til, at det af sagkyndige anses for ønskeligt, at man ikke bliver staaende blot ved de 2 Aars Udryddelseskamp, men følger Sejren, om jeg saa maa sige, hvis man staar lige ved at have de sidste udryddet, endnu 1 Aar, foreslaas det, at disse Lovbestemmelers Gyldighed udstrækkes til Aaret 1925.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Jeg tillader mig dertil at knytte en Anmodning om, at Lovforslaget saa vidt muligt maa nyde hurtig Fremme i dette høje Ting, thi det kan ikke nytte at nægte, at det Tidspunkt, hvorpaa Loven sidst blev vedtaget, var for sent, og det vilde være meget ønskeligt, at Loven kunde vedtages paa et saa tidligt Tidspunkt af begge Rigsdagens Ting, at Befolkningen let og paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt af Vinteren kunde være klar over, hvad man i saa Henseende har at rette sig efter.

Jeg skal endvidere have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udførsel af Tørmælk m. m.* Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har vi her i Landet en omfattende Kontrol med Udførsel af Smør, af Ost, af Flæsk og enkelte andre vigtige Landbrugseksportartikler. Lovforslaget gaar nu ud paa, at en lignende Kvalitetskontrol indføres ogsaa for Tørmælksens Vedkommende — og til Tørmælk henregnes her, hvad man i almindelig Tale forstaar ved kondenseret Mælk. Det drejer sig ganske vist her ikke om en af de store eller allerstørste Eksportartikler, men dog om en Produktion, der i de sidste Aar har vist sig at indeholde ret betydelige Eksportmuligheder. Der er ikke